

Hayattan Gelen Mektup

– AyselAKSÜMER · 22 Ağustos 2011

Güzel gamzelerinde kırık gülüşler besledin. Aydınliğin öteki yüzü ak çehrene düşmüş kara bir gölgeydi. Derin çizgilerinde ne çok gün yitip gitmişti. İçindeki geçmişliğin yok mu sanırdın şahidi. Oysa dönüp bir aynaya bakmak kafiydi!

Olgunluğun da hamlığı olur muydu hiç. Ya siyahların içinde tel tel açan beyazlara da ne demeli.

Yıllar yürek takviminden rüzgar misali geçerken bırak düşen tek yaprak olsun. Gerisi yaşam veya ölüm onu da boş vermeli ne dersin!

Kapı kapı gezmeyi sevmem diyenlere baktın mı hiç! Ne çok mevsim gezdiler farkında olmadan.

İster hoşnut ol istersen olma; ömür denilen han kimleri ağırlamadı, kimleri bu dünyadan uğurlamadı ki!

Buldum dediğin huzur muydu yoksa hüznü müydü hiç düşündün mü?

Hoş geldin diyecek hayat yine birilerine. Ve yine hoş bulduk denecek sıradan bir çok şey gibi. Ben bu oyunu oynamıyorum desen kimin umrunda. Unutma ki roller bir kez dağıtılır. Sen de oynar ve çekilirsin. Alkışlar mı? Onlar da sevapların sesi.

Aysel AKSÜMER